

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

26 HAZİRAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/26 No: 617
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

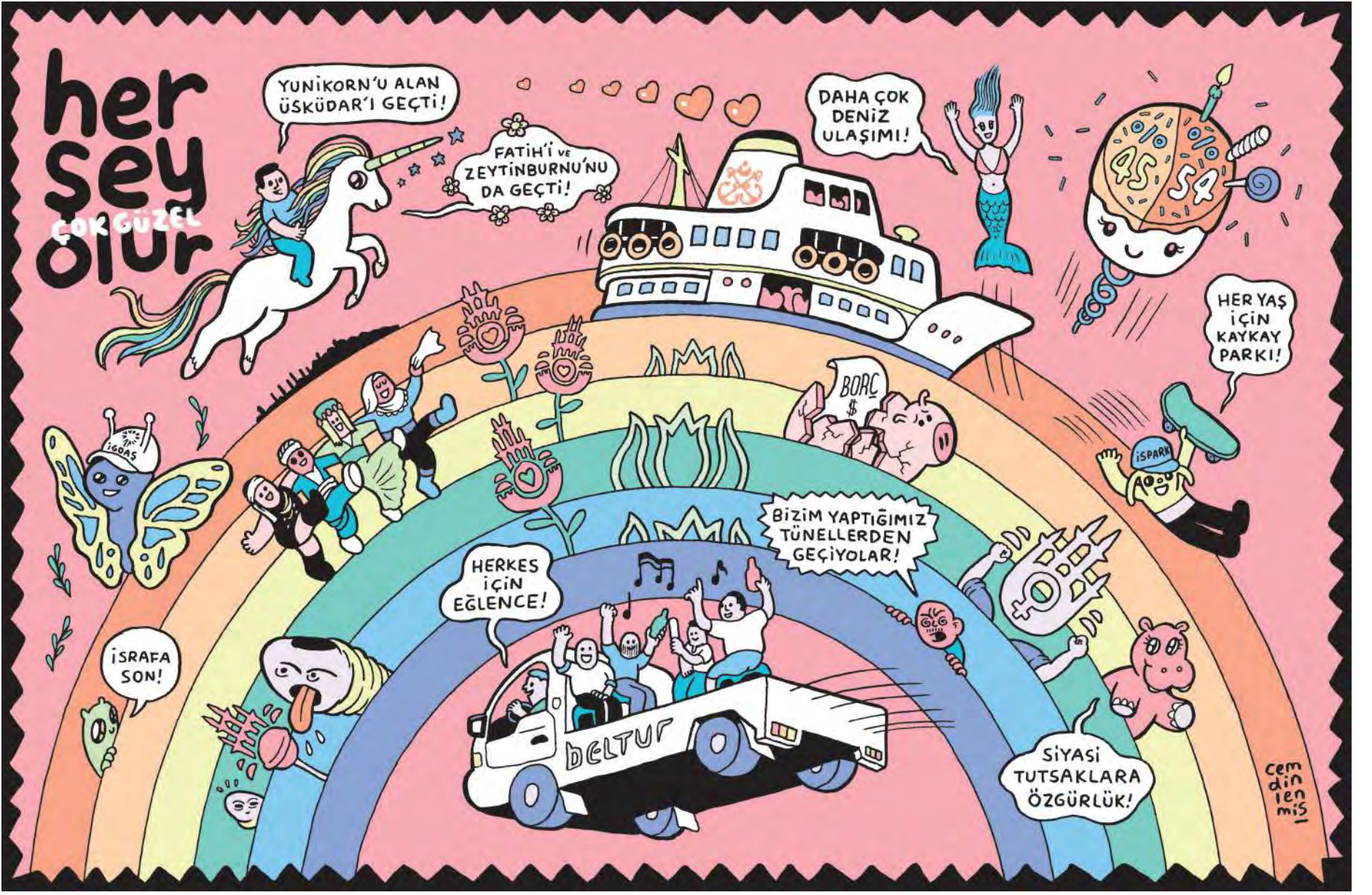
Ekrem İmamoğlu, yüzde 54.21 oy alarak seçimi yeniden kazandı. 31 Mart'taki fark 59 katına çıktı

İSTE
BU HİÇ
OLMADI!

EDERİM
AMA FAZLA
VERMİSEM DE
NOTUNU
KIRARIM!..

HOCAM!
KAĞIDIMI TEKRAR
KONTROL EDER
MİSİNİZ?..

Gelecek geliyor mu?

İstanbul'da göz göre göre çalınan seçimden sonra biraz daha seçim yapıldı. Bir öncekinde 13 bin olan oy farkı, halkın 'Üstü kalsın' dercesine gömdüğü 800 bin oya çıktı. Laf, insan, akıl, mantık, sağlık, insan, hayvan, çevre,

juzur dinlemeyen iktidar partisi feci şekilde cacıkladı... Hatta seçimin bitmesinin kafası gelmedi, iktidar zart diye kaybetti. İnsanlar da sevinmeye aç haliyle. Bir yandan da İstanbul bu boru değil. Demokrasi ve hukukun kurallarını emizlersen, sonra halk da gelir seni emizler. Zaten Sancaktepe, Eyüp, Üsküdar gibi ilçelerde bile iktidar feci şekilde mantarladı. Ha bir de Kürtlere, Karadenizlilere yönelik ayrımcı dil kullanan iktidar, bir seçimde yapılmaması gereken ne varsa yaptı. En baştakinden en stepnesine tüm organlarıyla tamamen çuvalladı. Halk 'Ya kardeş, sen yeterince emdin kanımızı yeter artık' diyerek bu ekibi bir kenara ayağının tersiyle iteleyiverdi. Kimse beklemiyordu, iktidar hiç beklemiyordu, hoş son günlere gelirken iyice sapıtıp ne dediklerini bilmez hale geldiler. Adeta bilgisayar oynarken tüm tuşlara aynı anda basan şımarık

çocuk gibi takıldılar. Düşündüler ki bu insanlar tahmin ettikleri kadar saf, tahmin ettikleri kadar uysal, tahmin ettikleri kadar ezik, tahmin ettikleri kadar cahil, tahmin ettikleri kadar güce ve paraya tapıyor, tahmin ettikleri kadar köle... Değil işte. Böyle tersten gösterirler seçim sonuçlarını insana. Ha bir de zaten dolandırıcılık yapılamayacak bir nokta. Anadolu'da olsan, sandıklarda her türlü pisliliği yap, İstanbul olunca işler değişti. Aniden kaybettiler. Kaybetmeye de alışmaları gerekiyor. Ama bu iş kolay olmayacak, ülkenin kulağına yapışmış bir kene gibi, suyunu, toprağını, ağaçlarını, çiçeklerini, hayvanlarını, insanlarını kuruttular. Ne varsa bitirdiler, aynı bir kene misali. Keneden kurtulmak kolay değil. Giderken o güzleim Mercedeslerini, o gizli makam odaları içindeki duşlu muşlu mermer ve varak kaplı şaibe odalarını kolay kolay bırakmayacaklar. Neyse, iyi bir başlangıç, iyi bir değişim. Değişim zaten iyidir. Ülkece en kötüsünün en kötüsünü o kadar gördük ki, ister istemez ne olsa iyi bir şey olacak. Her şeyi satmış, israfı görgüsüzlükten altın zincir bir kolye gibi her taraflarına dolamış bu bireyleri delemek gerekiyor.

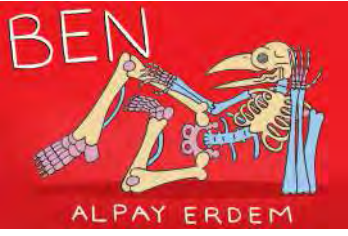
Seçim gecesi sokağa çıktım, zaten Kadıköy'deyim bakayım dedim. Gençler yerlerde, gençler her yerde, genci yaşlısı sokakta, çılgınlarcasına eğleniyor. Bir noktada sabaha karşı artık herkes aklını yitirmişçesine eğlendikten sonra sokakta birbirine selam verir sohbet eder oldu. Ama iyi

oldu sanki. Gençler artık gençliklerini, insanlar artık insanlıklarını yaşamak istiyor. Hayat yasaklarla, zorlamalarla, ittir kaktırmalarla, onu öyle yapamazsın, o siteye giremezsin, burada yürüyemezsin, bu ağacın gölgesinde duramazsınla olmuyor.

Şimdi yeni seçilen adayı da yüceltmemek lazım bence. Arkadaşlarımla Instagram storileri övgü dolu, hayranlık dolu. Tabii ki öv, tabii ki yeni ve doğru olanı onayla ama unutma o isimlerin hepsi bir araç aslında. Halkın adaletli terazisi hepsini tartmak zorunda. Kim olursa olsun yanlışa karşı tahammülsüz olmamız gerekiyor. Hoş şimdi karşımızda en azından laftan anlayan, en azından insanları dinleyen bir isim, biraz daha 'normal' bir insan var. Yani o kadar kötü şeylere maruz kaldık ki, aslında şehri tek başına bıraksak eskisinden daha iyi olabilirdi. Neyse şimdi yeni günler, güzel günler göreceğiz. Her günümüz bir sonrakinden daha güzel olsun, slogan değil, bir ahlak rotası olsun bu laf. Sözde kalmasın, sevgi, saygı ve insanlıkla tüm sorunları aşalım. Yoksa yaşaması giderek zorlaşacak. Sonrasına daha var, daha bu ilk adım, şimdi yürümeye başladık, bakalım kaç yıla koşacağız. Kimlerin apar topar kaçtığını, kimlerin fırıldak gibi döndüğünü, kimlerin birbirlerini sattığını göreceğiz çok merak ediyorum. Amaan çok da şey. Kendinize iyi bakın, geleceği görmek için en azından.

nisan hakan

æ Merhaba.
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Gelen kanalları kuruyasica. Uzun zamandır gelmiyordun, ne de güzeldi. Madem bu kadar uzun zamandır gelemeyebiliyorsun, şimdi niye geliyorsun a sapa. İstesen

gelemeyebiliyorsun çünkü, şimdi niye geliyorsun. Yaz geldi diye mi. Karpuz mevsimi geldi diye mi. Zaten ben galiba hayali kuzenimi karpuzla özdeşleştiriyorum biraz da. İkisi de yazcı, ikisi de çirkin. Ha ben de yazcıyım ama sırf bu hayali kuzenim ve karpuz yüzünden sanırım yazdan soğuyacağım, o olacak. Karpuz ne ya, karpuz ne. Nasıl alabiliyorsunuz o çirkin şeyi, nasıl sokabiliyorsunuz evlerinize, nasıl yiyebiliyorsunuz. Hiç mi üzülmüyorsunuz. Bazı şeyleri hiç mi sorgulamıyorsunuz. "Bir meyve bu kadar büyük, bu kadar hantal olabilir mi, bu işte bir yanlışlık var" diye hiç mi düşünmüyorsunuz. Neyse, ne diyordum, hayali kuzenim geldi eve. "Anlat bakem" dedim. "Ne anlatam" dedi. Dedim "sen hiç boşa gelmezsin, neyi anlatacaksan onu anlat bakem" dedim. "Bakem ne ya" dedi, "ikidir" dedi. "Ne o, beğenemedin mi darrağım" dedim. "Beğenemedim tabii" dedi, "nesini beğeneyim bakem'in" dedi. "Ee" dedim. "Hayvanlar dünyası çok ilginç" dedi. "Oha" dedim. "Niye ki" dedim. "Mesela" dedi "insan, çocuk yapıyor, ona gözü gibi bakıyor, sonra da ileride belki, o çocuk da yeri geliyor, annesine babasına gözü gibi bakıyor". "Ee" dedim, "biraz da yanlış bir düşünce bu biliyorsun" dedim. "Öyle de, bin yılların bir bilinci bu, sen öyle düşünmeyebilirsin ama bu genelde böyle olmuş, Sapiens'i bildin mi" dedi. Dedim "devam et". "Yani insan davranış geliştirmiş, belki de çocuğunu çok sevmesinin, ona iyi bakmasının sebebi, ileride ondan yararlanma içgüdüsünün şeysi olabilir" dedi. Dedim "bilimsel gibi gidiyordun, cümleyi ne güzel de s.ktin sonlara doğru". "Dur ama yaa, bir şey anlatıyorum" dedi. "Anlat bakem" dedim. "Bak ya, hala" dedi. "Ee" dedim. "Yani insan doğru da olsa yanlış da olsa, plan yapan, onu ona göre şey yapan bir insan" dedi. "Sen belki sadece çocuğun mutlu olsun istiyorsun, ondan da hiçbir şey beklemiyorsundur" dedi. "Tabii ki" dedim, "bir tek hayatı var, onu güzel yaşasın isterim" dedim. "Şanslı bir çocuk Hazar" dedi. "Bence de" dedim. "Keşke benim babam da sen gibi olaydı, s.kiverdi hayatımı" dedi. "Ee" dedim. "Bir yerde de kimse kimsenin hayatını s.kemez, bu kişi baban da olsa" dedim. "Ee" dedim. "Nası s.kemez" dedi. "S.kerler oğlum s.kerler" dedi. "Neyse" dedim, "go on" dedim. "Go on mu" dedi. "Evet" dedim, "go on". "İlgincsin gerçekten" dedi, "Gon'u bildin mi, psikopat dinazoru" dedi. "Bilmem mi" dedim. "Ne manyak çizgidir ya o" dedim. "Ee" dedim. "Ee'si şu" dedi, "doğada mesela kuşlar var, sen kuşları seversin" dedi. "Dinliyorum" dedim. "Mesela yumurtalarını korumak için traktörün altına yatıyor, tavşan mesela, yavrularını korumak için yılanla güreşiyor, bu ne karşılıksız bir sevgidir, çünkü düşününce kuş büyüyor, uçuyor gidiyor, anasını babasını tanımıyor, tavşan büyüyüp de anası yaşlandığında ona mı bakıyor, bakmıyor, peki nedir bu hayvanlardaki ölümcül evlat sevgisi, sence nedeni nedir, bu nasıl olabilir" dedi. "Ne bileyim, türün devamını sağlamak diyeceğim ama, cidden şu anda ben de pek bilemedim" dedim. "Türün devamı bilinci hayvanlarda olsa belki böyle bir dünyaya onlar da çocuk getirmek istemeyecekler, ben de bilemedim, ince düşünmüşsün" dedim. "Düşünürüm ben zaman zaman böyle ince" dedi. "Hadi giderim" ben dedi, gitti. Sustum. Kuşlarıma baktım, sonra yine sustum. Uzun sustum, uzun uzun sustum. Çok sustum. æ Ve bu arada Hazar da benim gibi kuş manyağı oldu, bu yüzden çok mutluyum. Üç yaşına girmek üzere. Doğduğu günden beri kuşlarla kedilerle büyüdü hep. Hatta hastaneden eve geldiği gün kedi Venüs'le Çiko karşıladı kendisini, koklaya koklaya bir hal oldular Hazar'ı. "Eve resmen yeni biri geldi" dediler, "olaya bak" dediler. Hatta zaman zaman göbeğime çıkıp kediler gibi göbeğimi yoğurduğu oluyor Hazar'ın. Hatta bazen beraber yoğuruyorlar. O anlarda değmeyin keyfime. "Kuşlara bakalım mı oğlum" diyorum mesela. Akli çıkıyor. Kuşların bir kısmı balkonda. Çıldırtıyor kuş için. Geçenlerde de Çengelköy'e arabamı yıkatmaya götürmüştüm. Hem biraz Hazar'ı da gezdireyim istedim. Oto yıkamanın da bir papağanı var. Süper renkli bir papağan. Hazar papağanı bir gördü, çıldırdı. Çocuğu papağandan ayıramıyoruz. Bir saat papağanla oynadı öyle. Gözü başka hiçbir şeyi görmedi. Ne güzel gezecektik, gezemedik. Araba yıkandı bu arada, geri döndük. Yol boyunca da ağladı papağandan ayırmak durumunda kaldığım için kendisini. Bu halleri çok hoşuma gidiyor. Ve son olarak size biraz Karbeyaz'dan bahsetmek istiyorum. Karbeyaz benim bembeyaz güvercinim. Onu çok seviyorum. Ben çocukken babam çalıştığı gemiden bembeyaz bir güvercin getirmişti. Dünyanın en güzel güvercini gibiydi. Bir arkadaşım seveyim derken kaçırmıştı güvercini sonra. Çok ama çok üzülmüştüm o gün. Bundan iki ay önce de veteriner hekimimiz aradı beni. "Güvercin var, ister misiniz" dedi. Dedim "istemem mi, tabii ki isterim". Gelen güvercin oydu işte. Yıllar önce elimizden uçup giden o güvercin, babamın güvercini. O değil tabii ama sanki o. Karbeyaz benim babamın güvercini. Ben Karbeyaz için yanmayayım da ne yapayım şimdi.

æ Hoşça kal.

"HEY"
28 Haziran Cuma / Ankara Route / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 355 23 92

CEM GÜVENTÜRK

BU ÜFÜNÜN
DAHA BÜYÜKLE-
RİNİ YAPIN...

YANİ ÖYLE UMUYORUZ
HER ŞEY BU ÜÇLÜYE BAĞLI...

AMA SENİN GEL-GİT'LERİNDEN
ONA SIRA GELMİYO Kİ!...

ŞİMDİ
İÇİNDEKİ
HAYALETLERDEN
SAKLANIYORUM

... BENİ
OLUŞTURUYOR

...VE ARADA HAYATTA OLMAMI KUTLUYORUZ.

ÖZER AYDOĞAN

08:00.

KOŞ
BEBEĞİM!..

Aynen burası!
Gir çabuk...

Şey, biz beraber gir-
sek olur mu, aynı
oyu
atıcaz
da...

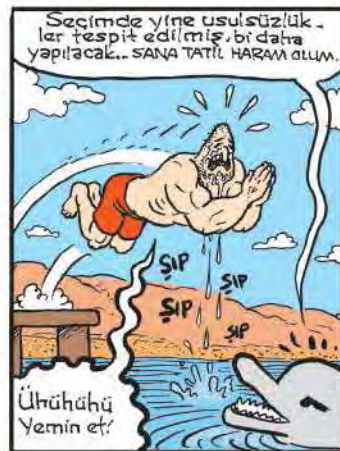
Yok artık, duşa mı giriy-
sunuz arkadaşlar!..
Sıraya geçsin lütfen...

5 dakika sonra.

Birkaç saat sonra.

"Mütemadiyen tamirat nedeniyle kapalıyız.

Mütemadiyen yıkım var çünkü!" – Sadık Battal

Çeyrek asır önce. Pazartesi. Bir gün önce belediye seçimleri olmuş, oy sayımı henüz devam ediyor. Küçükyalı'daki baba evimden çıkarken CHP öndeydi, Gümüşsuyu'ndaki bekâr evime geldiğimde Refah Partisi'nin kazandığını öğrendim. Şaşırdım. Bu şaşkınlık 25 yıl sürdü! Ömrümün yarısı böyle geçti. Hülyalı Taksim Meydanı, gri zevksizliğe dönüştü. Harbiye'de yürürken gördüğümüz deniz, dahi mühendisleri kot farkıyla oynadıkları için, görünmez oldu. Kültür santrali Beyoğlu, rengini ruhsarını kaybetti.

"Sadece alkıştan yıkılınsın!" dediğimiz Muhsin Ertuğrul Sahnesi, yok oldu. Şehir, betona kesti.

Gezi Parkı'nın kadim ağaçları kesilmesin diyen halka, onları korumak için varolan memurlar gaz sıkıtlar, su sıkıtlar, mermi sıkıtlar. Şehrimizde, maaşını ödediğimiz görevlilerin zulmüne maruz kaldık. Nur içinde yatsınlar, demokrasi şehitleri verdik...

Hoşgörüyü reddetti, diyalogu yok saydı firavun zihniyeti. "Mesaj alınmıştır" diyen munis cumhurbaşkanına, başkomutanına bile çattı.

Çok mu zordu "Biz de ağaçlar kesilmesin isteriz" demek? İmkânsız mıydı olgun bir pişmanlık cümlesi? Gezi'ye Orhan

Baba'yla gelseniz de, hep beraber 'Hatasız Kul Olmaz'ı söylesek, hiç ölen olmazdı.

Gezi Direnişi, bu çeyrek yüzyılın özeti, fotoğrafı. Nasıl ki meydan, gönlümüzün bir köşesinde, her daim '1 Mayıs Meydanı' olarak kalacaksa, park da biz silahsız, sade yurttaşlar için hep Gezi Direniş Parkı olacak.

Plastik mermi yediğimde çok korktum ama Gezi'de sahne almış olmak da

ömrümün sayılı kıvançları arasında. O dayanışmacı, temiz ruhu saygıyla koruyorum.

Bu ruh, sandığa gömdü İstanbul'da o ceberut anlayışı. Yarısıyla tehdit edildiğimiz halkın yaridan epey fazlası, despotluğa geçit vermedi. Bugünü de gördüm, şen olasin İstanbul şehri. Darısı 'dalgin ve güzel' ülkemizin başına!

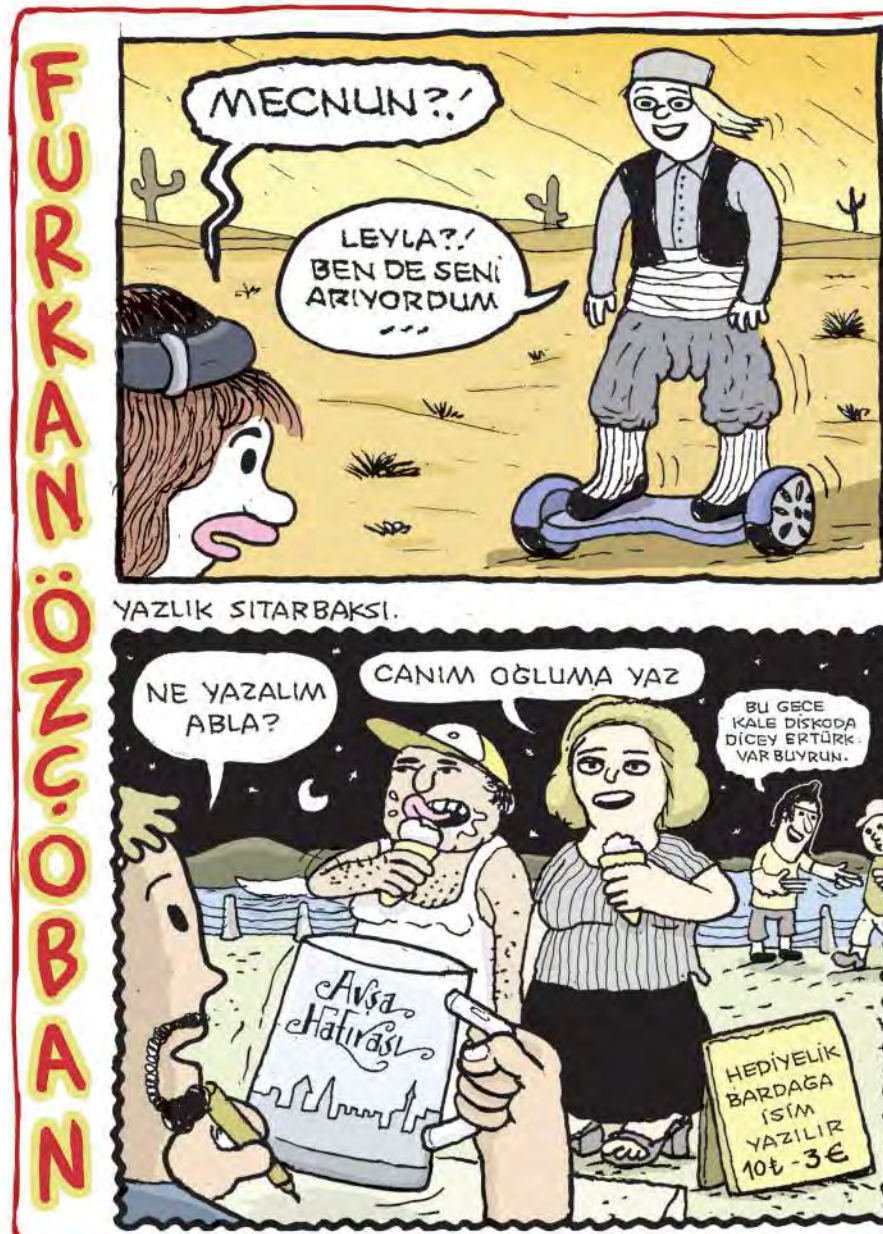
Tekin Aral - Oğuz Aral

Mesleki olarak, İmamoğlu yönetimine önerim var: Çağaloğlu'nda bir 'Oğuz Aral Sokağı' ve

Salacak'ta bir 'Tekin Aral Sokağı' ne de güzel olur. Bu sokaklar, mizah dünyasının kazanılmış hakları. O ustalar, sadece bizim değil, memleketin ustaları...

vedatozeniro@gmail.com

Mustafa Satıcı

“kendimi
durduracağım
değilim”

Fırat Budacı

yüzünden gerçekleştiremez. 2017 yılının başlarında kendi sağlığı için endişelenmeye başlayan Budacı, “ot”, “kaynatmak”, “yarım su bardağı”, “ılık ılık”, “sabah-akşam” gibi çeşitli zorluklar; Doktor Öz-Müftüoğlu-Karatay üçgeninde yaşadığı kafa karışıklığı ve otların siyacı İbrahim Saraçoğlu’nun ses tonuna dayanmadığından sağlık işini sadece vitamin alarak çözmeye karar verir. Fakat istikrar gerektiren bu kararını yaradılıştaki bazı noksanlıklar

Aşağıda, Budacı’nın kim olduğu bilinmeyen bir dostuna (bir iddiaya göre sevgilisine) yazdığı mektupları okuyacaksınız. Bu mektupların ilkinde, sağlık işlerini tamamen terk ettiği yetmezmiş gibi kendi sağlığı için uğraşanlara da öfke duymaktadır. Yazdıkları tıpkı bedeni gibi sağlıksız ve tutarsızdır. İkinci mektupta ise Budacı’nın ne kadar zavallı bir insan olduğuna bir kez daha şahit olacaksınız. Mektupları okuduktan sonra onunla aynı duyguları paylaşanlara gelince; onun çektiği zorluklar size güç versin ve akıp giden ömrünüzde bedeniniz karşı günah işliyorsanız bu öykü size yol gösterebilir.

1 Ocak 2019

Bu götler benim ölümüne sebep olacak sevgili dostum. Bir görsen, nasıl da gizlice yürütüyorlar hayatlarını. Oysa beraber içiyoruz, alkol sonrası beraber yürütürüz diğer alkollere ve artık içilmemesi gereken son alkollere... Sonra aynı saatlerde uyuyoruz. Ben, bir sonraki sağlıksız günü beklerken, onlar uyandıktan kısa bir süre sonra spora gidiyorlar. Özellikle ortağım B’nin, fazla alkol alınan geceleri kastederek, “Ne olacak bizim bu halimiz?” diye yakınırken, bir yandan havuzlarda kanat kaslarını geliştirme uçacak kıvama gelmesi sinirlerimi bozuyor. Ne olacak bizim bu halimiz, öyle mi? Sinsiler sizi!

Sevgili dostum, bu sene, geçen senelerin aksine sağlığımla ilgili yeni bir başlangıç yapmayı reddediyorum. Sağlıklı hayatı reddedişin manifestosu olarak da okuyabilirsiniz bu mektubu. Her gün tekrarlanması gereken şeyler benim becerimin dışında sevgili dostum. Bütün irademi seferber etsem bile, beynim önce erteleyecek, sonra da tamamen unutma yolunu seçecektir. Karar almamla uygulama başarım arasında bir temassızlık olduğuna

GENÇ BUDACI’NIN ACILARI

2017 yılının başlarında kendi sağlığı için endişelenmeye başlayan Budacı, “ot”, “kaynatmak”, “yarım su bardağı”, “ılık ılık”, “sabah-akşam” gibi çeşitli zorluklar; Doktor Öz-Müftüoğlu-Karatay üçgeninde yaşadığı kafa karışıklığı ve otların siyacı İbrahim Saraçoğlu’nun ses tonuna dayanmadığından sağlık işini sadece vitamin alarak çözmeye karar verir. Fakat istikrar gerektiren bu kararını yaradılıştaki bazı noksanlıklar

düşünüyorum. Kendimle ilgili bir eyleme kalkışacağım zaman belirsiz bir geleceği de göze almak zorunda kalıyorum. Bu inan ki acı verici bir yazgı. Bana kalırsa, belirsizlik denilen zehir insan sağlığına doymuş yağlardan çok daha zararlı. Bundan böyle sağlıklı bir hayat konusunda hiçbir girişimde bulunmayacağım. Bitkilermiş, köklerimiz, vitaminlerimiz, koşu bandının iyisiymiş, sırtta üçgen terlemelermiş, havuzun olimpiik coşkusuymuş, işte her ne varsa sağlık adına tümünden bırakıyorum. Sağlıksız ama rahat bir hayata “Merhaba!” diyorum. Bu konuda o kadar netim ki, bundan böyle sabahlara kadar içip ertesi gün sağlık coşkusuna kapılan sinsi arkadaşlarımla –başta sevgili ortağım B. olmak üzere- dışarı çıkmama kararını vermiş bulunuyorum. Özellikle B. diyorum, çünkü kendisi, sağlıklı bir hayat için çabalamayı bırakmamın en büyük sebeplerinden biridir. Fazla uzatmak istemiyorum, ama B’nin beni çileden çıkaran son numarasını anlatayım da ne demek istediğimi anla. Ortağım B., son üç aydır kahvaltısını evde yapmak yerine işyerinde yapmayı tercih ediyor. Ben işe geldikten yaklaşık yarım saat sonra teşrif ederek, mutfak masasında tam karşına oturuyorum. Çantasından içinde 3 adet haşlanmış yumurta olan bir torba çıkarıyor. (Bu arada, her sabah yaşanan bu yumurta ritüelinin öncesinde her gün aynı saatte kalktığını, dişlerini aynı sürede fırçaladığını, olimpiik yüzme havuzuna gidip aynı kulvarda aynı mesafeyi yürüdüğünü, çıkışta aynı kahveciden aynı kahveyi aldığını ve bu sinir bozucu monotonluğun ve dakiklığın hayatının her anına yayıldığını belirtmeliyim.) Öfke dolu bakışlarıma aldırmadan torbadan çıkardığı yumurtaları masanın kenarına vurarak çatlatmaya başlıyor. Niçin öfkelenmediğini anlayamadıysan sevgili dostum, yumurtaların masada çıkardığı seslerin aynı ritimde ve aynı vuruş sayısında (yumurta başına 5 vuruştan toplam 15 vuruş) olduğunu söyleyeyim. Her sabah tam 15 vuruş! Çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt... Hâlâ, “Ne var bunda, olabilir...” diyorsan, ortağım B’nin bu yumurtaların sadece sarılarını yediğini (ağza tek başına atıldığında talaş gibi boğaza yapışan o sarıları düşün!) ve beyazları çöpe attığını ekleyeyim. Bu, beni delirtiyor sevgili dostum! Bu istikrar ve lezzetsizlik beni delirtiyor! Yumurtanın sarısına olan inancı ve beyazı böylesine rahat gözden çıkarması beni delirtiyor! O, üç yumurtanın sarısıyla günlük protein ihtiyacının tamamını karşılarken, ben, her sabah maruz kaldığım 15 darbeyle öfkeden deliriyorum... (Budacı’nın, ortağı B. için –hazır fırsat bulmuşken hissi veren ve yumurtadan yola çıkarak tamamen konu dışına taşan- ağza alınmayacak laflar sarf ettiği bu bölüm mektuptan çıkarılmıştır.) Günün birinde, ya her vuruşta ikiye katlanan ve 15’incide artık patlayan bir öfkeyle tıpkı yumurtasının sarısı gibi boğazına yapışacağım, ya da yumurtaların beyazı gibi kendimi yok sayacağım!

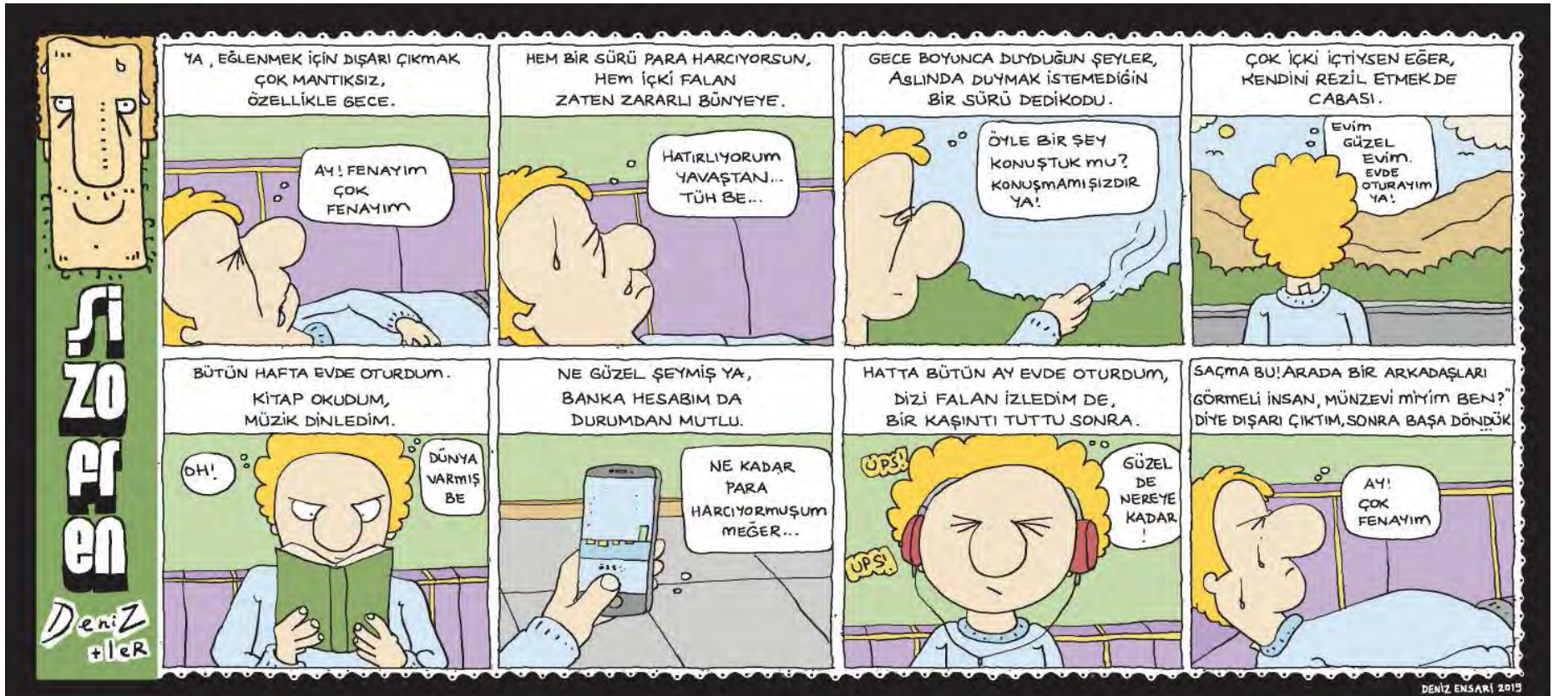
Ah sevgili dostum, olayın boyutuyla öfkemin boyutu arasında bir orantısızlık olduğunu düşünüyorsun muhtemelen. Ortağım B. yüzünden küçük hesaplar yapan, basit olayları büyüten bir insan olarak algılanmak beni nasıl öfkeliyor tahmin bile edemezsin. İnsan, konu limon ve yumurta olunca büyük resmi anlatmakta zorlanıyor.

4 Mart 2019

Sevgili dostum, sana sadece her sene ocak ayında yazmayı adet edinmişken bu mektubun seni şaşırttığını tahmin ediyorum. Bu sefer karar almak için yeni yılı bekleyemedim. Olaylar ilk defa benim yönlendirmem olmadan kendiliğinden gelişti. Son iki ay içinde başıma neler geldi bilemezsin. Ufak bir çarpıntı yüzünden gittiğim bir doktor, holter denilen bir cihazla yapılan takibin sonucunda tansiyon hastası olduğumu ve -daha yaşım kırkta

bile varmamışken- her sabah tansiyon ilacı almam gerektiğini söyledi. Üstüne üstlük kolesterolüm fil ayaklı yaşlı teyzelerle yarışacak düzeydeymiş. Bu haberi alınca nasıl telaşlandım sana anlatamam. İki ay önce, yarım kalmış sağlık ataklarımdan öç alırcasına sana yazdığım o talihiz mektubu düşündükçe kendimden utaniyorum. Ne kadar çiğ düşüncelerim varmış, ne kadar yersiz öfkelerle kapılmışım ve özellikle sevgili ortağım B’ye karşı ne kadar haksız yargılarda bulunmuşum. Basit bir yumurta soyma mevzusundan yola çıkarak, altı boş olmasına rağmen kelimelerin gücünden faydalanarak coştukça coştum. Elbette her sabah yüzen bir insan olarak yumurtanın sarısını yiyecek adam. Elbette sporun ardından işe gelirken hep aynı yerden hep aynı kahveyi alacak. Ne var bunda? “Aynı yer” diyerek sıkıcı

göstermeye çalıştığım şeyin adı “yolumun üstü”; “aynı kahve” diyerek takıntı süsü vermeye çalıştığım şeyin adı da “sevdiğim kahve” olmasın sakın!!! Ah sevgili dostum, insanları ne kadar çabuk yargılıyoruz ve mahkum ediyorum. Belki de insanları küçümseyerek kendi eksiklerimi gizlemeye çalışıyorum. Normal hayatları anormal göstermeye çalışarak zeki bir insan havası yaratmaya çalışıyorum. Ama artık anladım ki ben tam bir geri zekalıyım. Kolesterolü tavan yapmış, yüksek tansiyonlu bir gerizek! Yaklaşık iki haftadır doktorun verdiği tansiyon ilacı dışında Omega-3, B vitamini, alkali su içmeye başladım. Kendimi şimdiden daha sağlıklı hissediyorum. Bunların dışında öyle bir takviye daha alıyorum ki, ne olduğunu hayatta tahmin edemezsin. İçeriğindeki peptitler sayesinde kolesterol ve kan basıncını düşüren, üstelik B vitamini yönünden bulunmaz bir nimet desem? Tahmin edemedin değil mi? Peki, her sabah zahmetsizce, hiç uğraşmadan önüme geliyor desem? Evet dostum, yumurta beyazı! Sevgili ortağım B’nin sarılarını kendine ayırdıktan sonra bana sunduğu, böylelikle ortaklığımızı sağlıklı yönünden de pekiştirdiğimiz yumurta beyazı! Görsen, daha iki ay önce beni öfkeden delirten ortağım B. ile nasıl uyum içindeyiz. Yumurtaların masada çıkardığı sesler benim için artık öfkenin değil neşenin sesi, adeta sağlıklı bir hayatın ritmi... Sevgili ortağım B., her gün yumurta beyazı verdiği yetmiyormuş gibi dün bir de müjdeli bir haber verdi bana. Her sabah gittiği havuza onun referansı ile yazılırsam yüzde 30 indirim alabiliyormuşum. Çok iyi! Resmen “fırsat bu fırsat” denilebilecek bir şans! Yüzme, kardio açısından da en iyi spor, diyorlar. Yediklerine dikkat edip her gün yüzersen, ne tansiyon kalır ne kolesterol, hızla toparlanırsın, diyorlar. Hadi bakalım, inşallah!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

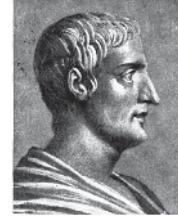
"Elmanın içinde çekirdek/ Çekirdeğin içinde elma/ Bir anlaşılmaz dünya"

Nahit Ulvi Akgün

"Cehennemi" diye sıfatlandırılrsa olur şiddette bir sıcak. Ve rüzgâr. Hem. İki birarada. İççe. (Fırın içlerinde ısıyı her yana eşit dağıtsın diye çalışan o fan) Çöl rüzgârları mı böyle olur. Acep? Apartmanın tam üstünde güneş. Isıyı hariç tutarsak, "palmyeler tatlı tatlı, ağır ağır, nazlı nazlı salınıyorlar" denilebilir. Olmaz değil. Düz bakınca. Manzaraya. Sanki. (gerçi zihnim onları da alevlerin oynayan yalınları misali...)

Balkonda kendileri için koyduğum taze su dolu o cam kâseyle hiç ilgilenmeyip klimanın hortumunun ucundan damla bekleyen o kumru. (gagası hortumun ucuna dayalı) Üstelik o beklediği yer güneş, kâse gölgede. (bir diğeri de aynısını yaptı demin--töbe töbe--) Alıyorum hafif ama. Ne yani seni zehirleyecek miyim? Zehirli su mu koydum? Niye güvenmiyorsun? Neyime? (tertemiz pırıl pırıl, yeni yıkadım) Bilmiyorum. Belki haklıdır. (Daha garantili olanı mı seçiyor?--zor olsun, içim rahat olsun--) Vardır başka bir sebebi. Tuhaf zamanlar. Güven en zor bulunan şey. O da ayrı mesele. Bense, alelacele, haldır huldur giyinmekle... (ne giysen fazla kalın) Terler içinde. Sinemaya gideceğim. (erimeye yüz tutmuş asfaltlardan....--"Pink Floyd"un "Wish You are Here" adlı o ünlü LP'sinin kapağındaki alev alev yanan o adam --ilk aldığım LP'lerden pek severim--) Akşam serinliğinde? Olamıyor o. Son haftalara kaldım. Tek seans oynuyor sadece. Kalktı kalkacak. Gitmem lazım. Alevlerin içinden geçmek dahi "iktiza" etse... Yıllardır beklediğim. "Niye yapmıyorlar, etmiyorlar... ayıp şey" falan filan diye diye mızır mızır durduğum... Ağlamaklı. Buralarda. (hatırlar müdavimi) "Binbir Gece Masalları"dan film. O mevzu. Nihayet; yapmışlar: "Aladdin" Hem üç boyutlu hem de Guy Ritchie(severim) yönetmiş. Daha ne olsun? Haydi koş! ("Aradığın yakındadır/ Seni karşılıyor bile" Hölderlin)

AVM'den çıkış. Sûkût u hayal. Hüsrân. Yazıklanma eziklenme. Diz dövme. Eğlenmesine eğlendim. Orası tamam. Eğlenceli. Ama işte sanki "sevgilinin düğünü" misali. (başkasıyla)--onu da yazmıştım--O düğüne gitmiş gibi. İçin ezile ezile. (kendi sünnet düğünü; o da olur) Bir kültürel yağma. Talan. Arap edebiyatının(Dünya edebiyatının da) en büyük, sayılı üç beş klasiklerden biri olan; ayılıp bayıldığı o şaheser harabedilmiş. Bir kültürel çorba. Arap'lığı alınmış; arındırılmış;(türlü türlü "araplık"larından bir "Arap Geceleri/Arabian Nights" "Aladdin" adından başka "arap" olan bir şey kalmış mı? "Seyreltilmiş" dense az; Yok edilmiş Arap olan ruh. Hint, Melezya, Endonezya, Tayland hatta yer yer Rio karnavallarivarı dekorlar, kostümler, danslar. (Hip Hop dahil) Hengâme. Curcuna. İç bulandırıcı. Bollywood, Brodway müzikali, "Operet"

Tacitus MS:56 MS:120

estetigi. Kültürel tutarlılık: ara ki bulasın. Eklektik. Altı kaval üstü şişhane. Bir "Kimera": Her uzvu başka başka hayvandan alınma o karmakarışık mitolojik yaratık. Ona benziyor. Bir devasa "Kitsch" çıkmış ortaya. Şenlikli olsun, "arap" da olmasın. Gerisi serbest. Ne bulduysan doldur.

Uydurma bir ülkede geçiyor film. (Bizdeki kimi ünlü,

ciddi edebiyat sitelerinde dahi "binbir gece masallarında yer ve zaman belirtilmez" falan filan deniyor. Doğru değil. Hikâyelerin birçoğu Abbasi Halifesi Harun Reşit döneminde. Öyle söylüyor Şehrazad. (Harun Reşid'in, Abbasilerin baş şehri Bağdat'ın, Basra'nın adları da anılıyor sık sık...) Bu sonuncusu gibi "Sihirli lamba, Cinli minli" o ünlü hikaye'yi temel almış filmlerin, daha eski zamanlarda yapılmış çeşit çeşit versiyonları "Bağdat Hırsızı" diye isimlendirilmişti. 1940 İngiliz yapımı "The Thief of Bagdad" görmediyseniz görün bence. (Hikayelerin ruhuna daha yakın bir Bağdat imgesi oluşturulmuş--göreceli olarak yani--1924 yapımı siyah beyaz, bir sessiz film olanı var ki --onun da adı yine: "The Thief of Bagdad/Bağdat Hırsızı"--meraklısı onu da izlemeli mutlaka. O aralar yeni yeni başlayan "kübizm" akımı esintili, stilize Bağdat dekorları çok şaşırtıcı, ilginç--hırsız'ı sessiz sinemanın efsanevi aktörü Douglas Fairbanks oynuyor--var Youtube'da--) Yeni filmde şehrin ismi: "Agrabah" Yani "Bağdat" hırsız değil artık o hırsız, Bir "Agrabah" hırsız. Aladdin. (ya da Ahmed--eski filmlerde Ahmed adı hırsızın--) Şaşıрма. Gerçek hayatta olan bitenin bir yansıması işte. Ne olacaktı ki. Sonradan kendilerinin de yalan olduklarını itiraf ettikleri uyduruk gerekçelerle, uzun bombardımanlarla un ufak ettikleri Bağdat şehri. Tuzlan buz. (bir milyonu aşkın insan öldürdüler) Önce şehrin kendisini yok ettiler. Şimdi adı: O da

gitmiş.

("Agrabah" gibi diyar olmaz.--Ana gibi yar....--)

Hollywood'filmlerinin (planlı programlı) ince ince nakış işler gibi işledikleri o korkunç Arap imgesi. (Irksal/etnik klişeler konusunda doktoralı öğretim görevlisi Jack Saheen'in --900 tane filmi inceleyerek-- "Reel Bad Arabs: How Hollywood Vilifies a People/ Gerçek Kötü Araplar: Hollywood Bir Halkı Nasıl Karalar" adlı belgeselinde film sektörünün bu karanlık iş için kullandığı teknikler bir bir faş ediliyor. --Yazarın aynı adda dilimize henüz çevrilmemiş bir kitabı da mevcut--)

Tacitus şöyle demişti: "İnsan en çok kime zarar vermişse, en çok ondan nefret eder"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

The Thief Of Bagdat 1924

The Thief Of Bagdat 1940

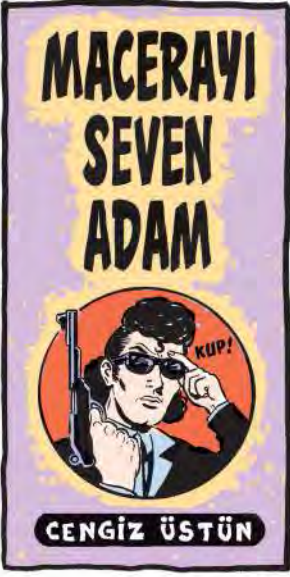
ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Bu sırada içeride...

*Bkz: Geçen sayı.

● Artık ehemmiyeti kalmadığına göre söyleyebilirim, arkadaş hepimiz Türkiye'de yaşıyoruz, insanlar birbirlerine sinirlendiğinde açık artırma uzun zamandır sinkaflı küfretmekten

başlıyor, dünyanın, bakın Türkiye'nin de demiyorum, dünyanın en fazla kamu ihalesi alan işadamları telefonda millette hayvan gibi küfrediyor, uzuncadır nargile kafelerden rock barlara gençler küfrü cümlelerinin sonuna nokta, yan cümlelerine virgül gibi kullanıyor. Gün içerisinde ülkede kullanılan kelimelerin mod'u yani en sık kullanılanı basbayağı küfürden oluşuyor, yetmiyor ülkede basbayağı adı küfür kısaltması olan spor gazetesi çıkıyor, RTÜK sosyal hayata müdahale etse etrafımızda kesintisiz bir bip sesiyle yaşayacağız. Tamam bunların hiçbirisi hoş şeyler değil ama kimse kusura bakmasın, "durum vaziyetleri" aynen bu şekilde. E şimdi ilkokul bebesinden dünyanın en büyük ihale canavarına, gazete patronundan siyasetçiye herkes yedi gün yirmi dört saat sinkaflı küfrederken adamın birini "Valiye it dedi, yok it demedi basit dedi, basit demedi basbayağı it dedi," diye suçlamak da savunmak da o kadar anlamsız ki. Hayır adamı valiye it demekle suçlayanların bile suçlarken ettikleri en hafif hakaret "it" zaten, yedi

gün yirmi dört saat muarızlarına "Mal, it, satılmış, şerefsiz," diyen ve buraya yazamayacağım fazlasını da çekinmeden dile getiren adamlar biri bir başkasına "it" dedi diye resmen çıldırıyor maşallah. Hayır, gerçeklikle bağınızı bu kadar mı koparttınız, kendi yazdıklarınızı da mı okumuyorsunuz? Valla ben olsam desem de, demesem de böyle bir suçlama gelse görüyor ve artırır, hakaretin seviyesini hiç olmazsa spor gazetesi adına kadar çıkartırdım ki küfürbaz bir insan değilim. Zaten biraz da o yüzden, yani uzun yıllardır pek küfretmediğim için etrafımızda herkesin ne kadar küfürlü konuştuğunu daha net farkediyorum. Hani sigarayla bırakanlar kimsenin farketmediği sigara kokularını bile farkederek, o şekilde.

● Tabii bizde de ayrı bir heyecan var, onlarca yıl sonra CHP'li belediye başkanlarını eleştirme fırsatı bulmuş olduk, şimdi bu heyecanla bir süre yerel yönetimleri pür dikkat izleyeceğiz. Ben mesela önceden Eskişehir'deki köprülerin biçiminden ve en çok da balmumu heykel müzesinden feci rahatsızdım ama adamcağız orada tek başına duruyor ve hemen yanbaşımda Ankara var anasını satayım, dinazor ve transformers heykeli dikilen fantastik ortam dururken Porsuk üzerindeki köprüler çok eklektik diye eleştirsem biraz saçma olur, diye fazla ses etmiyordum, şimdi köprüleri eleştirip balmumu heykel müzesiyle rahatça dalga geçebilirim. Yılmaz Hocam gerçekten şart mıydı dünyanın en kötü fikri olan balmumu heykel müzesi yapmak? Bir

de allahaşkına şu köprüleri diyorum biraz hizaya sokalım, en azından biri diğerine benzesin, şehir açık hava nehir köprüsü müzesine dönmüş.

● Ayrıca İstanbul Belediyesi için ilk aşamada işimiz de çok kolay. Ekrem İmamoğlu belediyenin önünde parti propagandası yaparak açıklama yayınlayan belediye personelini kovarsa niye kovdun diye eleştiririz, kovmazsa niye kovmadın diye. İlk başta işimiz bayağı kolay anlayacağınız. Ama bundan da anlayabileceğiniz gibi İmamoğlu ne yapsa yanarca. Adam kazandı tamam ama işi zor. Hayır mesela küçük çapta bir prenslik bütçesi harcayan kültür kurumu var belediyenin ama İstanbul'da belediyenin kültür sanat etkinliği demek çoğunlukla toplamda on sekiz kişinin dönüşümlü olarak gittiği abuk subuk paneller düzenlemek ve panellere katılanlara gelen insan başına devasa paralar vermek. Bildiğim bir iki tanesi var bu hepi topu on sekiz kişinin izlediği panellerin, o paraya Led Zeppelin'i getirirsin o derece. Ve evet, Led Zeppelin'in 39 yıldır konser vermediğini ben de biliyorum ama işte üçüncü sınıf çakma akademisyen ve dördüncü sınıf çakma şairlerin katıldığı programlar için tam da öyle bütçelerden bahsediyoruz.

● Her şey çok güzel olur mu olmaz mı çok da ilgilenmiyorum yani. Az biraz normal olsa bana yeter de artar bile.

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 26 Haziran 2019 | Sayı: 617

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur

YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alic: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

ORTAM BABA OCAĞINDA BİR TÜRLÜ MESAFE KATEDMEDİĞİ SENARYOYLA
KABUSLAR İÇİNDE GÜNLERİNİ GEÇİRMEKTEDİR

